

כל הגט פרק שלישי גיטין

כט א ב מי פ"ד מהל'
פגלי ויחדשין הלכה
ד'
ל ג מי פ"ד מהלכות
גירושין הלכה כה טו
ופ"ט מהלכות תרומות
הלכה כ סמט עשין נ
טושי"ע אר"ע סיומן קמח
סעף סט:
ד [טושי"ע ע"ס סיומן ח
סעף [נ]:
לא ה מי פ"ג מהל'
סנהדרין הלכה ז
סמט לאוין ל':
ל ב מי פ"ג מהלכות
גירושין הלכה י: סמט
עשין נ טושי"ע אר"ע סיומן
ח סעף י':
ל ג ז מי ע"ס הלכה יא
סמט ע"ס טושי"ע ע"ס
סעף ג':
ל ד ח מי ע"ס הלכה יב
טושי"ע ע"ס סעף י':
ל ה ט מי ע"ס ופ"ט
מהלכות תרומות
הלכה ז סמט ע"ס טושי"ע
אר"ע פ"י קמח סעף סט:

והא בעי סמיכה. אע"ג דקמיכה לא מעכבא מ"מ און לעשות בלא סמיכה לכחלה וכן פריך צ"פ התערבות (נחמ"ס דף ע"ד):
הא דמתן הסם קדשים בקדשים יקרב לשם מי שהוא והא צעינא סמיכה ומשי בקרבן נשים וכן בפסחים פרק האשה (דף פ"ט) גבי

שמא מת לא חיישינן שמא ימות חיישינן

אמר ליה רב אדא בר מתנה לרבא והא נוד דכשמא ימות הוא ופליגי אמר רב יהודה מדסקרתא שאני נוד דאפשר דמסר ליה לשומר⁶ מתקיף לה רב משרשיא ערבך ערבא צריך אלא אמר רבא שמא מת לא חיישינן שמא ימות תנאי היא: השולח חמאתו ממדינת הים וכו': והא בעינא סמיכה אמר רב יוסף אבקרבן נשים רב פפא אמר בחמאת העוף וצריכא דאי אשמועינן גמט משום דלא אפשר אבל תרומה דאפשר אימא לא ואי אשמועינן תרומה דומנין דלא אפשר אבל חמאת⁷ העוף מספיקא לא ליעול חולין לעזרה צריכא: **מתני'** שלשה דברים אמר רבי אלעזר בן פרטא לפני חכמים וקיימו את דבריו על עיר יהשקיפה כרקום ועל הספינה המוטרת בים ועל היוצא לידון שהן בחזקת קיימין אבל עיר שכבשה כרקום וספינה שאברה בים והיוצא ליהרג נותנין עליהן חומרי חיים וחומרי מתיים בת ישראל לכהן ובת הון לישראל לא תאכל בתרומה: **גמ'** אמר רב יוסף לא שנו אלא בב"ד של ישראל אבל בב"ד של עובדי כוכבים כיון דגמיר ליה דינא לקמלא מוקמל קמלי ליה אמר ליה אביי בית דין של עובדי כוכבים גמ' דמקבלי שוחדא אמר ליה כי שקלי מקמו דלחיתום פורסי שנמג לבתר דמיחתם פורסי שנמג לא שקלי מיתבי⁸ הבל מקום שיעמדו שנים ויאמרו מועידין אנו את איש פלוני שנמג דינו בבית דינו של פלוני ופלוני ופלוני עדיו הרי זה יהרג דלמא בורה שאני ת"ש ישמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג ישיאו את אשתו מקומנטריסין של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש פלוני נהרג אילימא מת מת ממש ונהרג נהרג ממש דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו והא קיימא לן דכל מסיח לפי תומו הימוני מהוינן ליה אלא לאו מת יוצא למות נהרג יוצא ליהרג וקתני בב"ד ישראל ישיאו את אשתו לעולם מת ממש ונהרג ממש ודקאמרת דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי לא והא ק"ל דכל מסיח לפי תומו הימוני מהוינן ה"מ במילתא דלא שייכי בה אבל במילתא דשייכי בה עבדי לאחוזקי שיקרייהו א"ד א"ר יוסף ב"ל"ש

שמא מס לא חיישינן. דלאוקמינן אחזקה שהניחו חי וגבי כהן שהלך למדינת הים כיון שלא גירסה אינה נאכרת אלא"כ מת. אבל זו שנתן לה גט על מנת שיחול שעה א' קודם למיתתו לשמא ימות מיד ודאי חיישינן דלא מרע לה לחזקה בהכי: והא נוד. לדידך דבעית לחזקמי לדברי הכל והא נוד דהאי דלסרי ליה לשמות משום שמא ימות הוא ופליגי ר"מ ואמר לא חיישינן: **ערביך ערבא** לריך. שמא השומר עצמו יפסע: **שמא מס לא חיישינן**. ומתני' דברי הכל וצריכא דהרי זה גיטך תנאי היא פלוגתא דר"מ ותנזרו: **והא צעינא סמיכה**. ותניא בת"כ (דף יד) ולא יד בנו ידו ולא יד שלוחו: **בקרבן נשים**. אשה ששגגה בכרת ושלחה חטאתה דגבי סמיכה תניא (קדושין דף לו). דבר אל בני ישראל וסמך⁹ בני ישראל סומינן ואין צוות ישראל סומכות: **ולריכא**. למיתני תלתא צבי צמתנימין בחזקת שהוא קיים: **דומנין דלא אפשר**. שהיא עניה ולריכה פרנסה ומטול תרומה צבית הגרנות: **מתני'** כרקום. מלוד מתרגמינן¹⁰ כרקומין (דברים ט). **המוטרפת**. ועדיין לא טבעה: **לידון**. דדיני נפשות: **חומרי חיים כו'**. כדמפרש ואיל: **בס ישראל לכהן**. חומרי מתיים: **בס כהן לישראל**. חומרי חיים ולא תאכל בתרומת אציה: **גמ'** לא שנו. דיוצא ליהרג נותנין עליו חומרי חיים: **אלא צביין דין של ישראל**. שלאחר גמר דין ומניין דמזו ליה זכותא ומחזינן אזתו כדאמרינן צנגמר הדין (סנהדרין דף מ"ג): **הסוס רך ומעמידו: פורסי שנמג**. לשון פרסי הוא פסק דין: **כל מקום כו'**. רישא הכי איתא מי שנגמר דינו וצריכא צ"ק דמכות (דף טו): **הרי זה יברג**. אלמא לא חמרינן שמא שנת ולא לו זכות אחרי כן ש"מ לא שכיחא ולא מספקינן בהכי: **איש פלוני מס**. צבית דין מיתת עצמו כגון מי שלקה ושנה צב"ד כוונסין אותו לביעה: **נהרג**. א' מארבע מיתות וגבי עובדי כוכבים מת כמו לקמויא חלילה דקטיעה כר שלום במס' ע"ז (דף טו): **קומנטריסין**. ממניין ליהרג: **אמאי אל ישיאו אשמו**. הא ק"ל צ"פ בתרא דיבמות (דף קמ"א): עובד כוכבים מסתא לפי תומו פטר לעדות אשה: **וקטני**. גבי ישראל ישיאו וקטיא לרבי יוסף: **דלא שייכי בה**. שאינה תפלת להם: **שייכי בה**. כי הכל דמפלתרס שהרגו צדין: **עבדי לשקר**. ולומר נהרג ואף על פי שלא ראוהו אלא יוצא לידון: **לא שנו**. דנותנין עליו חומרי חיים אלא צדיני עובדי כוכבים דשקלי שומדיא: מו

(6) [סוכה כו.]. (ב) [מגל העוף מיוחד ע"י חוספות מה ע. ד"ה ומציל]. (א) [סנהדרין מה: ממות ז.]. (ד) [יבמות קמ"א: ב"ק קר.]. (על"ע י"א: א.) [ויקרא פ"ק ד כו.]. (1) [ויקרא ל"א]. (וע"י מחמת ג'.) (ס) [ויקרא ל"א]. (ע"י רש"י תכזות כו.]. (וע"י ק"י.) (י) [סנהדרין פ"א: א]. (ב) [וע"י ע"ס יבמות קד: ד"ה דלמך ומה שגרסם ע"ס כצ"ל].

גלוין הש"ס

חוב"ס ר"ה והא בעי סמיכה כו' דבהבאת קרבן אידי. עיין מ"ק דף טו ע"ב חוב"ס ד"ה אחרי ועיין בטורי אבן מגילה דף ח ע"א ד"ה מונט:

תוספות רי"ד

דלא מרע לחזקה דהכי: השולח חטאתו כו' והא בעינא סמיכה ותנאי בחי"כ וסמך דוד ולא יד בנו ולא יד שלוחו ואע"ג דקילי דסמיכה לא מעכבא הי"מ שאינו ראוי לבילה בילה דחזי לסמיכה אבל הכי דלא חזי לסמיכה מעכבא כדאמרינן גבי בילה רכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבא כו' ע"י בקדושין כפ"ק: אמר רב יוסף בחמאת נשים עסקינן דלאו בני סמיכה נינהו דהכי תניא התם דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכין ולא נותן ישראל סומכות רב פפא אמר בחמאת הדין עסקינן דלא בעי סמיכה: **מתני'** ג' דברים א"ר אלעזר בן פרטא לפני חכמים וקיימו את דבריו על עיר יהשקיפה כרקום ועל הספינה המוטרת בים ועל היוצא לידון שהן בחזקת קיימין אבל עיר שכבשה כרקום וספינה שאברה בים והיוצא ליהרג נותנין עליהן חומרי חיים וחומרי מתיים בת ישראל לכהן ובת הון לישראל לא תאכל בתרומה: תנאי שמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג ישיאו את אשתו מקומנטריסין של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש פלוני נהרג אילימא מת מת ממש ונהרג נהרג ממש דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו והא קיימא לן דכל מסיח לפי תומו הימוני מהוינן ליה אלא לאו מת יוצא למות נהרג יוצא ליהרג וקתני בב"ד ישראל ישיאו את אשתו לעולם מת ממש ונהרג ממש ודקאמרת דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי לא והא ק"ל דכל מסיח לפי תומו הימוני מהוינן ה"מ במילתא דלא שייכי בה אבל במילתא דשייכי בה עבדי לאחוזקי שיקרייהו א"ד א"ר יוסף ב"ל"ש

אבל

את עצמו וא"ת צ"פ כל המנחות צבות מלא (מנחות דף ס"ג): אמרינן השולח קרבנותיו ממדינת הים כהן מניף על ידו ויכיר עבד הכי והא צבי סמיכה דמדתני מניף משמע דאיירי צלמיס וצקרנן נשים ליכא לאוקמי דהא תנא ליה רישא והאשה כהן מניף על ידה ודוחק לאוקמי צערל וטמא וי"ל דמיידי צירוש וכרבי יהודה דלמך יורש אינו סומך והכא דלא משני צירוש משום דחטאת תנן ובהתערבות (נחמ"ס ע): תנן כל הזכמים דמשמע אפילו חטאת וא"ת על טמא וכל הנהו דאין ראויין לסמוך נהי דסמיכה לא מעכבא מימא כל שאינו ראוי לצילה צילה מעכבת זו ויש לומר מדדרכינן צבורת כהנים (ויקרא טו) וכי יטהר הוצ מונזו ואלא מנגעו שמע מינה דטמא משלח קרבנותיו¹¹ צ"ב צבחת קרבן איירי ועוד מדדמנעינן צפרק קמח דהגיגה (דף ד): טמא מלאיה מוצאת שמה והבאתם שמה כל שיטעו צביאה ישנו צבחה שלם דשאר קרבנות משלח ולא חיישינן שהיא ראוי לסמיכה: **אבל חמאת** לא ייעזר הוצין לעזרה. וא"ת והלא חטאת העוף צבחה על הספק כדאמרינן צפרק בתרא דנדה (דף ע). ויש לומר דאדם עצמו דין הוא שמציה על הספק כדי לפטור עצמו אבל הכא לשליח אין להציה חולין לעזרה מספק: **פורסי שנמג**. פירש ר"ח דין גדול שלהם: **וקתני** ישיאו את אשתו. מהא דקתני קומנטריסין של עובדי כוכבים אל ישיאו את אשתו ורב יוסף קאמר דמיקטל קטלי ליה לא מני לאקטוי דאיכא לאוקמי לצריימא מיקמי דליחמס פורסי שנמג ועוד אומר ר"י דלמא הא דעובד כוכבים מסתא לפי תומו כשר לעדות אשה היינו כשמעיד שכבר מת דלא טעי צין מת ללא מת אצל יוצא למות או ליהרג לא מהימן: כצ"ל